

**U Z N E S E N I E**

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **S. a I., s. r. o., Š., V.**, IČO: X., zastúpeného Mgr. G. O., advokátom, Ž., X. T. proti žalovanej **M. S., rod. L., S., B.**, zastúpenej JUDr. M. Š., advokátom, U., B., **o zaplataenie 51 682,70 eur s príslušenstvom**, vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 49Cb 60/2000, na dovolanie žalobcu proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 28. marca 2012, č. k. 40bo/18/2011-342, takto

**r o z h o d o l :**

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalovanej náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

**O d ô v o d n e n i e**

Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo dňa 13. 10. 2010, č. k. 49Cb 60/2010-319 žalobu zamietol a žalobcu zaviazal uhradiť žalovanému trovy konania, trovy právneho zastúpenia advokáta JUDr. M. Š. A.K. ulica X., X. B., spolu vo výške 6 655,86 eur v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku na účet právneho zástupcu.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca sa v konaní domáhal zaplataenia faktúry č. 110/1997 vo výške 1 556 993 Sk spolu s úrokom z omeškania vo výške 20 % za obdobie od 03.09.1997 do zaplataenia. Právo na zaplataenie žalovanej sumy žalobca odôvodňoval od Zmluvy o dielo, ktorú uzavrel ako podnikateľ s objednávateľom M. L., F., B., podnikateľkou, IČO: X. v zastúpení Ing. A. L.. Na základe uzatvorenej Zmluvy o dielo zo dňa 04. 11. 1996 spolu s dodatkom č. 1 zo dňa 19. 03. 1997 sa zmluvné strany dohodli na prácach a

dodávkach na stavbe rodinného domu - nadstavba S., B.. Právo na zaplatenie uplatnenej sumy, ktorú žalobca vyfakturoval spornou faktúrou č. 110/97 vyvodzoval zo zápisu v stavebnom denníku zo dňa 26. 05. 1997. Žalovaná suma predstavovala doplatok ceny za realizované práce na rekonštrukciu a nadstavbe uvedeného rodinného domu.

Súd prvého stupňa posúdil uplatnené právo žalobcu podľa § 536 ods. 1 Obch. zákona a nasl. v spojení s ust. § 631 a nasl. OZ.

Podľa ust. § 546 ods. 1 Obch. zákona objednávateľ je povinný zhotoviteľovi zaplatiť cenu dohodnutú v zmluve alebo určenú spôsobom určeným v zmluve.

Podľa ust. § 642 ods. 1 Obč. zákona až do zhotovenia diela môže objednávateľ od zmluvy odstúpiť, je však povinný zaplatiť zhotoviteľovi sumu, ktorá pripadá na práce už vykonané, pokiaľ zhotoviteľ nemôže ich výsledok použiť inak a nahradiť mu účelne vynaložené náklady.

V konaní mal súd prvého stupňa mal za preukázané, že žalobca so žalovaným uzatvoril Zmluvu o dielo zo dňa 04. 11. 1996 v zmysle dodatku č. 1 zo dňa 19. 03. 1997, na rekonštrukčné práce nadstavby domu na S., B.. Z dôvodu nespokojnosti objednávateľa s postupom realizácie stavebných prác, žalovaná ku dňu 26. 05. 1997 po dohode so žalobcom spoluprácu a realizáciu stavebných prác ukončila. O tejto skutočnosti svedčí denný záznam stavby list č. No 045174 zo dňa 26. 05. 1997. V označenom zázname žalovaný a žalobca skonštatovali ukončenie stavebných prác zo strany žalobcu, s tým, že na stavbe bude pokračovať firma pána E.. Žalobca faktúrou č. 110/97 splatnou dňa 03. 09. 1997 vyúčtoval doplatok ceny za realizované práce a dodávky na stavbe rodinného domu, S., B..

Súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že návrhu žalobcu a žalovaného na vypočutie svedkov Ing. S., Ing. C., P. B., P. E., Ing. A. L. vypočul svedkov Ing. A. L., Ing. S. a p. E., avšak z výpovede svedkov, tvrdenia žalobcu preukázané a potvrdené neboli. Žalobca na preukázanie dôvodnosti žalobného návrhu poukazoval najmä na zápisy uvádzané v stavebných záznamoch a najmä zo ZP č. 48/2010. Súd prvého stupňa pri určení dôvodnosti žaloby dospel k záveru, že pri charaktere realizácie stavebných prác a dodávok žalobca bol povinný jasným a presným spôsobom preukázať opodstatnenosť či už vystavenia dielčích faktúr a najmä dôvodnosť fa. č. 110/97 na základe podkladov, ktoré by túto opodstatnenosť preukazovali. List č. No 045176 zo dňa 26. 05. 1997 popisuje rozostavanosť stavby, avšak nakoľko dôvodnosť ceny určenej vo fa. č. 110/97 bola

znaleckým posudkom č. 16/2005 spochybnená, nepreukázaná, súd žalobný návrh z dôvodu neunesenia dôkazného bremena na strane žalobcu zamietol.

O trovách konania súd prvého stupňa rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O. s. p. tak, že úspešnému účastníkovi konania priznal plnú náhradu trov konania.

Na odvolanie žalobcu Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací napadnutým rozsudkom zo dňa 28. 03. 2012 č. k. 4Obo 18/2011-342 rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil. V odôvodnení rozhodnutia sa stotožnil správnym názorom súdu prvého stupňa v celom rozsahu, pričom na zdôraznenie jeho správnosti uviedol ďalšie dôvody (§ 219 ods. 2 O. s. p.). Odvolateľ poukázal na existenciu odvolacieho dôvodu v zmysle § 205 ods. 2 písm. c) O. s. p. t.j., že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností.

V tejto súvislosti odvolací súd konštatoval, že žalobcom požadovaná suma predstavuje rozdiel medzi hodnotou stavebných prác, vykonaných podľa Zmluvy o dielo č. 255/1996, uzavretej dňa 04. 11. 1997 podľa § 536 Obchodného zákonníka medzi právnym predchodcom žalobcu ako zhotoviteľom a žalovanou ako objednávateľom. Podľa bodu V zmluvy cena za dielo, vrátane DPH bola dohodnutá v sume 2 002 541 Sk. Dňa 26. 05. 1997 sa strany dohodli na ukončení zmluvného vzťahu, v dôsledku čoho žalobca faktúrou č. 110/1997 zo dňa 20. 08. 1997 vyúčtoval žalovanej sumou 1 556 993 Sk hodnotou prác, ktoré boli do uvedeného termínu vykonané. Odvolací súd zdôraznil, že medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že žalovaná za práce, vykonané žalobcom v priebehu existencie zmluvného vzťahu, zaplatila žalobcovi sumu 700 000 Sk. Suma, vyúčtovaná faktúrou č. 110/1997 spolu s už zaplatenou sumou 700 000,- Sk, prevyšuje o 254 452 Sk sumu, ktorá bola medzi účastníkmi konania zmluvne dohodnutá ako cena dokončeného a riadne odovzdaného diela.

Odvolací súd ďalej uviedol, že nemožno prehliadnuť list žalobcu (zo dňa 09. 09. 1997) adresovaný svojmu pracovníkovi P. B., , ktorý vykonával na predmetnej stavbe funkciu stavbyvedúceho, kde sa uvádza, že práce nie sú zúčtované, pričom sa konštatuje ich veľká nekvalita, ako aj zodpovednosť uvedeného pracovníka za vznik škody v sume 1 556 993,- Sk, t.j. suma, ktorú žalobca vyčíslil ako nedoplatok vykonaných prác. Z toho je zrejmé, že v čase vystavenia faktúry č. 110/97 zo dňa 20. 08. 1997 nemal žalobca k dispozícii doklady, na základe ktorých by bolo možné zistiť hodnotu vykonaných prác.

Odvolační soud preto súhlasil s konštatovaním prvostupňového súdu, že žalobca neunesol dôkazné bremeno na preukázanie ním tvrdených skutočností, čo sám potvrdil aj listom adresovaný svojmu pracovníkovi P. B..

Keďže odvolací súd nezistil existenciu žalobcom namietaného odvolacieho dôvodu, rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil podľa § 219 ods. 1 O. s. p. a žalovanej náhradu trov odvolacieho konania podľa ust. § 214 ods. 5 a § 151 ods. 2 O. s. p. nepriznal.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca, ktorý podané dovolanie odôvodnil s poukazom na § 237 písm. f/ O. s. p. a § 241 ods. 2 písm. b/ a c/.

Dovolateľ mal za to, že postupom odvolacieho súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom, nakoľko nebolo vo veci nariadené pojednávanie, keďže navrhol doplniť dokazovanie. Namietal, že súd nezdôvodnil, prečo vo veci nevytýčil pojednávanie. V priebehu prvostupňového konania došlo k zmene zákonného sudcu, bez oznámenia dôvodov zmeny a zopakovania dokazovania pred novým sudcom.

Dovolateľ taktiež poukázal na to, že prvostupňový súd nepripustil, resp. sa nevysporiadal s doloženým súpisom vykonaných prác v tlačenej podobe, keď predtým bolo navrhovateľovi vyčítané, že predchádzajúci - rukou písaný - súpis je nečitateľný. Na počítači písaný spis presne kopíroval rukou písaný spis a teda presne špecifikoval práce a dodávky a teda aj hodnotu vykonaných prác a týmto spôsobom takisto kvalifikovane preukázal svoj nárok.

Ďalej poukázal, že konanie je postihnuté vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a v tejto súvislosti uviedol, že ak by súd pripustil a vykonal navrhnuté dôkazy, bola by dôkazná a skutková situácia iná a súd by rozhodoval inak - v jeho prospech. Nesprávne právne posúdenie veci vidí dovolateľ vtom, že súd prvého stupňa ako aj odvolací súd konštatovali, že došlo k odstúpeniu od zmluvy, čo sa však podľa jeho názoru nestalo a nepotvrdilo. Je zrejmé, že dielo bolo vykonané a ako také je kvalifikovateľné a preto je preukázateľné, čo bolo a čo nebolo vykonané a za akú sumu. Dovolateľ má za to, že týmto sa súd prvého stupňa ako aj odvolací súd nevysporiadal a zjednodušil si vec tak, že nepripustil dôkazy žalobcu, ale pripustil len také dôkazy, ktoré uvedené nepreukazovali.

Z týchto dôvodov navrhol, aby dovolací súd zrušil napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu a súdu prvého stupňa a vec vrátil na ďalšie konanie a zaviazal žalovaného na náhradu trov a to prvostupňového, odvolacieho ako aj dovolacieho konania a takisto trov štátu.

Žalovaný sa k podanému dovolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 2 O. s. p.), po zistení, že dovolanie bolo podané účastníkom konania včas (§ 240 ods. 1 O. s. p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O. s. p.), najskôr skúmal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

Občiansky súdny poriadok pripúšťa dovolanie proti rozsudku odvolacieho súdu z dôvodov taxatívne menovaných v ust. § 237 písm. a/ až g/ a v prípadoch uvedených v ust. § 238.

Dovoláním z dôvodov uvedených v § 237 O. s. p. je možné napadnúť všetky rozhodnutia odvolacieho súdu bez ohľadu na formu rozhodnutia, na jeho obsah alebo na povahu predmetu konania. Prípustnosť dovolania podľa § 237 O. s. p. nie je daná tým, že dovolateľ tvrdí, že rozhodnutie odvolacieho súdu je postihnuté niektorou z väd uvedených v tomto ustanovení. Dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je v tomto prípade prípustné iba vtedy, ak touto vadou rozhodnutie skutočne trpí, t.j. ak sa stali skutočnosťami, v dôsledku ktorých vada vznikla a prejavila sa v rozhodnutí (postupe) odvolacieho súdu.

Podľa ust. § 237 O. s. p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vtedy, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

K tomu či rozhodnutie odvolacieho súdu trpí niektorou z väd uvedených v § 237 O. s. p. prihliada dovolací súd nielen na podnet dovolateľa, ale z úradnej povinnosti (§ 242 ods. 1 O. s. p.). V prípade, že dovolací súd zistí, že rozhodnutie odvolacieho súdu trpí niektorou z týchto väd, zruší rozhodnutie odvolacieho súdu, i keď dovolateľ toto pochybenie nenamietal. Dovolací súd postupuje rovnako i v prípade, že dovolanie nie je v zmysle ust. § 238 a § 239 O. s. p. prípustné.

Ďalej prípustnosť dovolania proti rozsudku upravuje ust. § 238 O. s. p., a to pre prípad rozsudkov odvolacích súdov, ktorými bol rozsudok súdu prvého stupňa zmenený podľa odseku 1, resp., v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci podľa odseku 2 a tiež v prípade, ak odvolací súd vyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu alebo ak ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 (§ 238 ods. 3 O. s. p.).

V prejednávanej veci je dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, ktorým bol rozsudok prvostupňového súdu potvrdený, pričom odvolací súd nevyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že je dovolanie prípustné. Rovnako nejde o potvrdzujúci rozsudok súdu prvého stupňa, ktorým by vo výroku svojho rozsudku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 O. s. p. Procesnú prípustnosť dovolania preto z ust. § 238 ods.1 a 3 O. s. p. nie je preto možné vyvodiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa neobmedzil len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa ust. § 238 O. s. p., ale (aj so zreteľom na obsah dovolania) sa zaoberal tiež otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v ust. § 237 O. s. p.

Dovolateľ vady konania v zmysle ust. § 237 písm. a/ až e/ O. s. p. v dovolaní nenamietal a v dovolacom konaní vady tejto povahy nevyšli najavo. Prípustnosť tohto opravného prostriedku, preto z uvedených ustanovení nemožno vyvodiť.

S prihliadnutím na obsah dovolania sa Najvyšší súd Slovenskej republiky osobitne zameril na otázku opodstatnenosti tvrdenia dovolateľa, že mu postupom súdu bola odňatá možnosť konať pred súdom. Tento dovolací dôvod žalobca odôvodnil tým, že súd vo veci nenariadil pojednávanie, a teda nevykonal dôkazy, ktoré navrhol ( znalecký posudok objednaný žalobcom, doložený súpis vykonaných prác v tlačenej podobe, vypočutie žalovanej, zistenie trestnej zodpovednosti svedkyne Ing. L.).

Vadou konania podľa § 237 písm. f/ O. s. p., ktoré ustanovenie zahŕňa aj právo účastníka na spravodlivý proces, sa rozumie závadný procesný postup, ktorým sa účastníkovi konania znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Ustanovenie § 237 písm. f/ O. s. p. odňatie možnosti konať pred súdom výslovne dáva do súvislosti s faktickou činnosťou súdu a nie s jeho právnym hodnotením zaujatým v napadnutom rozhodnutí.

Napríklad môže ísť o právo predniesť (doplniť) svoje návrhy, právo označiť navrhované dôkazné prostriedky, právo vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a k vykonaným dôkazom, právo zhrnúť na záver pojednávania svoje návrhy a vyjadriť sa k dokazovaniu i k právnej stránke veci. O procesnú vadu v zmysle § 237 písm. f/ O. s. p. ide aj vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom odňal účastníkovi konania jeho procesné práva.

V súvislosti dovolacím dôvodom žalobcu, týkajúceho sa nevykonania ním navrhnutých dôkazov, najmä nenariadenia znaleckého dokazovania /znalecký posudok vyhotovený na objednávku žalobcu/, je potrebné poukázať na konštantnú judikatúru všeobecných súdov ako aj ústavného súdu, podľa ktorej súdu nepatrí povinnosť vykonať všetky navrhnuté dôkazy, pretože princíp voľného hodnotenia dôkazov v konaní pred súdmi v spojení so zásadou spravodlivého rozhodnutia vo veci sudcovi a súdu umožňuje vykonať len tie dôkazy, ktoré podľa jeho uváženia k takémuto rozhodnutiu vedú.

Podľa § 213 ods. 4 O. s. p. odvolací súd môže doplniť dokazovanie vykonaním ďalších dôkazov navrhnutých účastníkom konania, ak ich nevykonal súd prvého stupňa, hoci mu ich účastník navrhol. Súd rozhodne či povolí, dopĺňovanie ďalších dôkazov, ktoré navrhli účastníci konania, ak ich nevykonal súd prvého stupňa, za situácie, že doplnené navrhnuté dôkazy by mali preukazovať určitú tvrdenú skutočnosť. V prejednávanej veci odvolací súd nedoplňoval dokazovanie, nakoľko to so zreteľom na list z 09. 09. 1997 nepovažoval za potrebné a vychádzal zo skutkového stavu - z dôkazov, ktoré vykonal súd prvého stupňa (v konaní bol vykonaný dôkaz znaleckým posudkom, vyhotovený znalcom, ktorého ustanovil súd ešte v r. 2005 ).

V nadväznosti na ďalšiu dovoláciu námietku, ohľadne rozhodnutia veci odvolacím súdom bez nariadenia pojednávania, dovolací súd poukazuje na ustanovenie § 214 O. s. p., v zmysle ktorého, až na prípady uvedené v prvom odseku tohto ustanovenia možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania. Nakoľko podľa úvahy odvolacieho súdu, na prejednanie odvolania proti rozhodnutiu vo veci samej nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, odvolací súd v súlade s ustanovením § 214 ods. 2 O. s. p rozhodol o odvolaní žalovaného bez nariadenia pojednávania. Z dikcie zákona nevyplýva odvolaciemu súdu, aby zdôvodňoval prečo nevytýčil pojednávanie.

Dovolací súd vzhľadom na zistené skutočnosti konštatuje, že žalobca nebol postupom súdu prvého stupňa, ako ani odvolacieho súdu, vylúčený z realizácie procesných práv daných Občianskym súdnym poriadkom. Za týchto okolností tvrdenie dovolateľa, že mu postupom súdu bola odňatá možnosť konať pred súdom, nie je opodstatnené.

Procesný postup, v ktorom o veci účastníka konania nerozhodol zákonný sudca, resp. súd zriadený v súlade so zákonom, je nezlučiteľný s garanciami vyplývajúcimi z čl. 48 ods. 1 Ústavy, z čl. 38 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a rozhodnutie vydané v takomto konaní preto nemôže byť ústavne akceptovateľné. Súčasťou základného práva na zákonného sudcu, resp. na súd zriadený zákonom je požiadavka, aby prípadné námietky účastníka súdneho konania ohľadne porušenia uvedených práv boli náležité preskúmané a aby sa súd, príslušný o týchto námietkach rozhodovať, s nimi preskúmateľným spôsobom vysporiadal /III. ÚS 116/2006 /.

Podľa § 3 ods. 3 zák. č. 757/2004 Z. z. v platnom znení zákonným sudcom je sudca, ktorý vykonáva funkciu sudcu na príslušnom súde a bol určený v súlade so zákonom a s rozvrhom práce na konanie a rozhodovanie o prejednávanej veci.

Podľa § 3 ods. 4 citovaného zákona, zmenu v osobe zákonného sudcu možno vykonať len v súlade so zákonom a s rozvrhom práce.

Podľa § 52 ods. 7 citovaného zákona zmeny a dodatky rozvrhu práce, ktoré sa dotýkajú sudcov a súdnych úradníkov poverených konaním a rozhodovaním, vykoná predseda súdu spôsobom určeným v rozvrhu práce po ich prerokovaní v sudcovskej rade.

Podľa § 44 ods. 1 O. s. p. účastníci a ich zástupcovia majú právo nazerať do súdneho spisu a robiť si z neho výpisy, odpisy a fotokópie alebo požiadať súd o vyhotovenie fotokópii za úhradu vecných nákladov.

Z uvedených zákonných ustanovení vyplýva možnosť v rámci konania zmeniť zákonného sudcu v súlade so zákonom a s rozvrhom práce. Náhodným výberom pomocou technických prostriedkov a programových prostriedkov schválených Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky sa podľa rozvrhu práce alebo jeho zmeny prerozdeľujú už pridelené veci aj v prípade napr. dlhodobej - šesť týždňovej presahujúcej neprítomnosti zákonného sudcu, ktorému bola vec pridelená, výraznej nerovnomernosti zaťaženia súdu, preradenie sudcu s jeho súhlasom na iný súd, preradenie sudcu z dôvodu stáže a iné dôvody. Zmena zákonného sudcu v tomto konaní nastala v rámci toho istého vecne a miestneho

príslušného súdu, pričom rozvrhy práce a ich zmeny sú verejne dostupné na internete od r. 2006.

Na základe Rozvrhu práce Krajského súdu v Bratislave na rok 2008, dodatok č. 7 s účinnosťou od 01. 04. 2008 boli nevybavené samosudcovské spisy od JUDr. Petra Pospecha z oddelenia 1 Cb, CbPo, Cbm rovnomerne pridelené náhodným výberom pomocou technických a programových prostriedkov medzi súdne oddelenia 3Cb, CbPo, Cbm - 10Cb, CbPo, Cbm - 24Cb, CbPo, Cbm , odovzdané sudkyňi JUDr. Beate Trandžíkovej (č. I. 239). Rozvrhom práce Krajského súdu v Bratislave na rok 2011 obchodnoprávneho kolégia boli nevybavené spisy od JUDr. Beaty Trandžíkovej z oddelenia 10Cb, Cbm pridelené náhodným výberom pomocou technických a programových prostriedkov JUDr. Petrovi Pospechovi (č.l. 331). Dňa 01.10. 2008 bolo prvé pojednávanie snovým zmeneným zákonným sudcom, kde povinnosťou sudcu v zmysle § 119 O. s. p. bolo na začiatku nového pojednávania oboznámiť účastníkov o obsahu prednesov a vykonaných dôkazov. V rámci tohto pojednávania konajúce strany predstupovali pred súd, vyjadrovali sa k predchádzajúcim pojednávaniam a dôkazom, preto nebola účastníkom konania odňatá možnosť konať pred súdom a námietka dovolateľa nie je dôvodná (č. I. 251-254).

Uskutočnené zmeny zákonného sudcu mali oporu v platných rozvrhoch práce krajského súdu a v ich dodatku , všetky zmeny boli vyvesené na internete MS SR.

Vzhľadom na to, že v dovolacom konaní sa nepreukázala existencia žalobcom tvrdených procesných väd v zmysle ust. § 237 písm. f/ g/ O. s. p. a že najavo nevyšla ani žiadna iná vada uvedená v ust. § 237 O. s. p., dovolací súd v ďalšom vychádzal z toho, že prípustnosť dovolania žalobcu nemožno vyvodiť z ust. § 237 O. s. p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dovolanie žalobcu odmietol podľa ust. § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s ust. § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné. So zreteľom na odmietnutie dovolania sa nezaoberal napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti / právne posúdenie veci /.

Úspešnému žalovanému vzniklo podľa ust. § 243b ods. 4 v spojení s ust. § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O. s. p. právo na náhradu trov dovolacieho konania. Dovolací súd ale žalovanému nepriznal náhradu trov dovolacieho konania, lebo mu v dovolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie bolo prijaté rozhodnutím senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 5:0.

**P o u ě n i e :** Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, 31. júla 2013

**JUDr. Jana Zemaniková, v. r.**  
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: H.